

تهیه کامپوزیت فانو ذرات منگنز دی اکسید / زئولیت AgY و بررسی واکنش آن با

۲- کلرو اتیل فنیل سولفید و دی متیل فسفونات

سید لطف الله شریفی آله‌هاشم^{*}، میثم صادقی[†]

۱- مریبی، ۲- کارشناس ارشد دانشگاه جامع امام حسین(ع)، گروه شیمی، تهران، ایران

(دریافت: ۱۳۹۱/۰۱/۲۶، پذیرش: ۱۳۹۱/۰۵/۱۸)

چکیده

در این مقاله، زئولیت NaY به روش سل-ژل و بدون حضور الگوهای آلی و افزودنی‌ها سنتز شد. سپس با استفاده از روش تبادل یونی به زئولیت AgY تبدیل شد. در مرحله بعدی، نانوذرات منگنز دی اکسید در منافذ زئولیت AgY به روش فضای محدود (CS) سنتز شدند. کامپوزیت $\text{nano-MnO}_2/\text{Zeolite AgY}$ به روش‌های AAS، IR و SEM، XRD مورد شناسایی قرار گرفت. رفع و دفع آلدگی ۲-کلرو اتیل فنیل سولفید (شبه عامل خردلی) و دی متیل فسفونات به وسیله کامپوزیت $\text{nano-MnO}_2/\text{Zeolite AgY}$ بررسی شده است. نتیجه‌های آنالیز با GC نشان می‌دهد که این کامپوزیت قادر است پس از ۲۴ ساعت، ۸۶ درصد ۲-کلرو اتیل فنیل سولفید را جذب و به محصولات شیمیایی با سمیت کمتر تبدیل کند. سپس، عمدۀ ترین محصول تخریب آن یعنی فنیل وینیل سولفید (PVS) توسط دستگاه GC-MS شناسایی شد. از طرف دیگر، آنالیز $^{31}\text{PNMR}$ نشان داد که این کامپوزیت قادر است DMMP را در مدت زمان ۳۰ ساعت، به میزان ۸۷ درصد جذب کند.

کلیدواژه‌ها: زئولیت AgY ، نانوذرات مگنزیم دی اکسید، کامپوزیت $\text{nano-MnO}_2/\text{Zeolite AgY}$ ، ۲-کلرو اتیل فنیل سولفید، دی متیل فسفونات، رفع و دفع آلدگی.

Preparation of Manganese Dioxide Nanoparticles/Zeolite AgY Composite and Investigation of its Reaction with 2-Chloro Ethyl Phenyl Sulfide and Dimethyl Methylphosphonate

S. L. Sharifi Alhashem^{*}, M. Sadeghi

Department of Chemistry, Imam Hossein University

(Received: 04/14/2012; Accepted: 08/08/2012)

Abstract

In this paper, Zeolite NaY was synthesized by sol-gel method in the absent the presence of organic templates and additives. Then, using ion-exchange method, it was transformed to zeolite AgY . In next step, a manganese dioxide nanoparticle was synthesized in the pores of zeolite AgY by confined space (CS) method. Nano- $\text{MnO}_2/\text{Zeolite AgY}$ composite was characterized by SEM, XRD, IR and AAS techniques. The decontamination reaction of 2-chloroethyl phenyl sulfide (mustard agent simulant) and dimethyl methylphosphonate has been investigated by nano- $\text{MnO}_2/\text{Zeolite AgY}$ composite. The results of GC analysis showed that 2-CEPS is produced about 86% by composite after 24 hours and it is changed to less toxic chemical products. The major of which, identified by GC-MS instrument, was phenyl vinyl sulfide (PVS). On the other hand, $^{31}\text{PNMR}$ analysis showed absorption of DMMP of about 87% after 30 hours.

Keywords: Zeolite AgY , Manganese Dioxide Nanoparticles, Nano- $\text{MnO}_2/\text{Zeolite AgY}$ Composite, 2-Chloro Ethyl Phenyl Sulfide, Dimethyl Methylphosphonate, Decontamination.

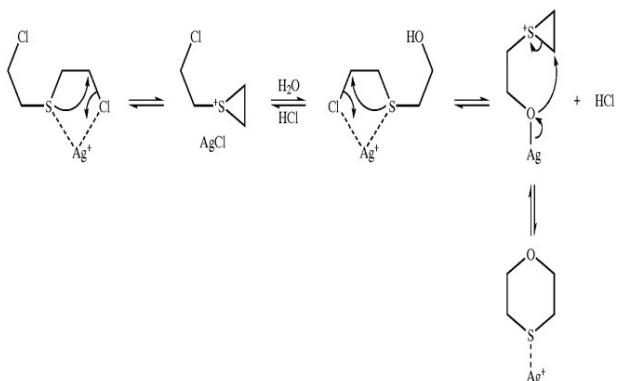
*Corresponding author Email: slsharifi@yahoo.com

Passive Defence Sci. & Tech. 2012, 2, 169-178

۱. مقدمه

در سال های اخیر تلاش های علمی گسترده ای به منظور یافتن راهی مؤثر و بدون خطر برای رفع آسودگی عوامل جنگ شیمیایی، بدون آسیب رساندن به انسان و محیط زیست صورت گرفته است. روش های معمول برای خنثی سازی عوامل شیمیایی جنگی، شامل استفاده از محلول هایی مانند سدیم کربنات، بلیچ، DS2، HDO₂ بود. این مواد به علت عواملی چون خورندگی و محدودیت در ذخیره سازی دارای معایبی هستند. یکی از مهم ترین روش های رفع آسودگی استفاده از موادی است که قابلیت هر دو جذب فیزیکی و شیمیایی را داراست. سیستم های الک مولکولی زئولیتی و نانوذرات اکسید فلزی یکی از کارآمدترین مواد رفع و دفع آسودگی ناشی از عوامل جنگی شیمیایی (CWA) است [۱]. این مواد به دلیل خواص شیمیایی و فیزیکی منحصر به فرد در سال های اخیر بسیار مورد توجه قرار گرفته اند. این ترکیب ها نه تنها قابلیت خنثی سازی مواد صنعتی سمی را دارند، بلکه آزمایش های مختلف حاکی از قابلیت فوق العاده آنها در تخریب عوامل جنگی شیمیایی شامل عوامل دسته G، V، H و VX از طریق واکنش هیدرولیز است [۲-۶].

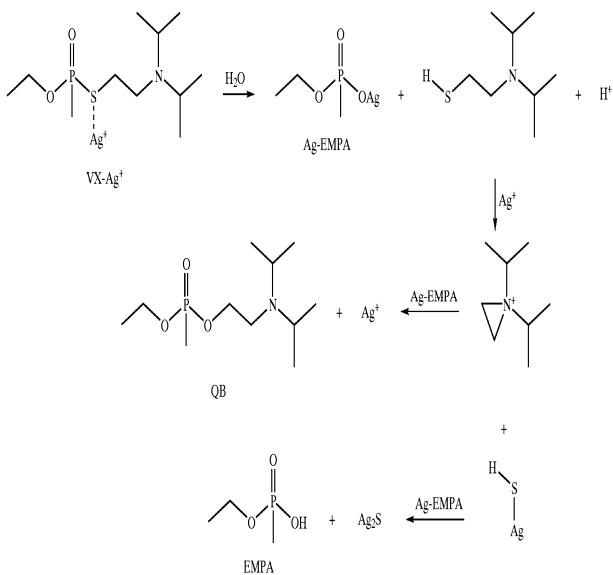
تجزیه VX و HD توسط زئولیت های NaY و AgY در دمای محیط مورد بررسی قرار گرفته است [۲]. زئولیت Y Na در واکنش با HD، تیو دی گلیکول (TG) را تولید کرده در حالی که محصول این گونه بر هم کنش با زئولیت Y Ag شامل ترکیبات دی وینیل سولفید و ۴-تیواکسان بوده است (شکل ۱) [۲].

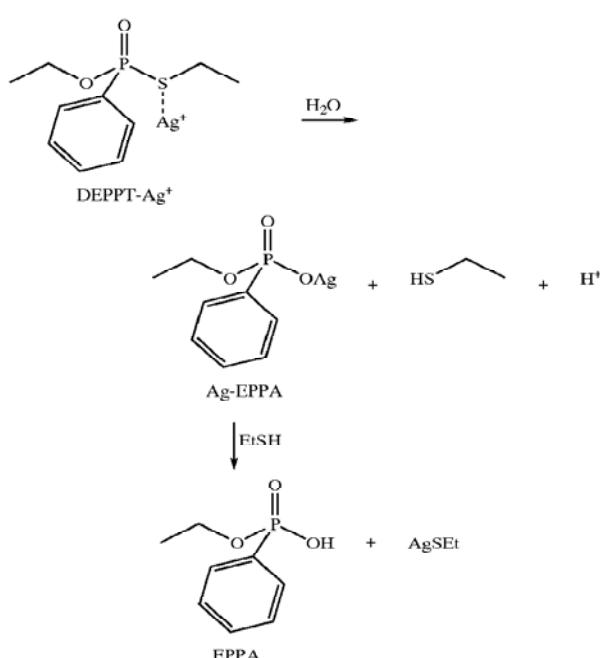
شکل ۱. واکنش زئولیت Y Ag با عامل خردلی HD

هم چنین این نوع زئولیت می تواند با عامل عصبی VX واکنش داده و این ترکیب را تخریب کند. ساز و کار واکنش این عامل با زئولیت AgY در شکل (۲) نشان داده شده است. محصول اصلی این واکنش EMPA خواهد بود [۲].

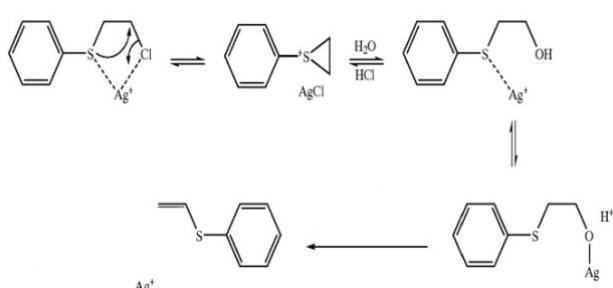
علاوه بر عوامل شیمیایی، واکنش رفع آسودگی شبکه عوامل شیمیایی مانند O, S، دی اتیل فنیل فسفونوتیوآت (DEPPT) نیز به وسیله زئولیت ها به ویژه زئولیت Y Ag صورت گرفته و محصول واکنش آن EPPA بوده است (شکل ۳). واکنش زئولیت Y Ag با شبکه عامل خردلی ۲-کلرو اتیل فنیل سولفید نیز در شکل (۴) نشان داده شده است. محصول واکنش آن فنیل وینیل سولفید است [۲].

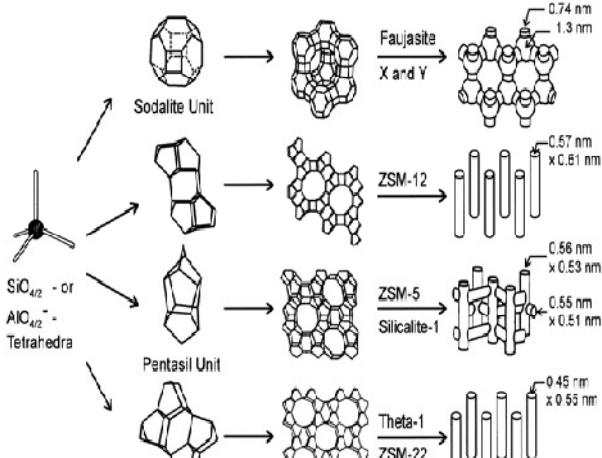
شکل ۲. واکنش زئولیت Y Ag با عامل عصبی VX

شکل ۳. واکنش زئولیت Y Ag با شبکه عامل عصبی O, S دی اتیل فنیل فسفونوتیوآت (DEPPT)

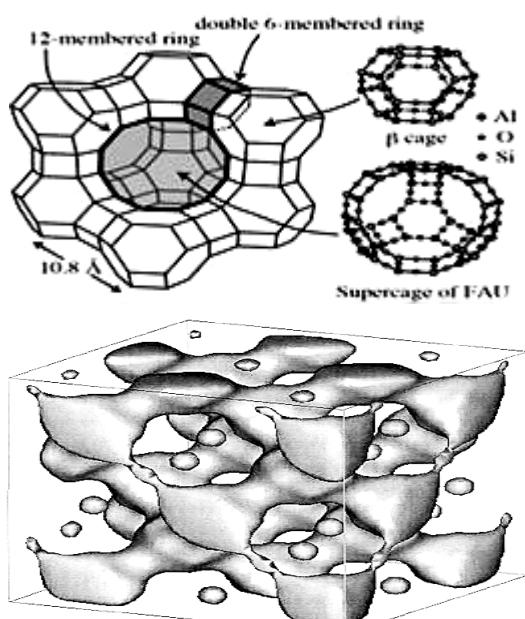
شکل ۴. واکنش زئولیت Y Ag با شبکه عامل خردلی 2-CEPS

شکل ۵. واحدهای ثانویه و اصلی تشکیل دهنده زئولیتها

فرمول کلی زئولیتها بر اساس ساختمان سه بعدی آنها به صورت $M_{2/n}O \cdot Al_2O_3 \cdot ySiO_2 \cdot wH_2O$ است. در این فرمول، n ، y و w به ترتیب نشان دهنده ظرفیت کاتیون، تعداد اتم‌های سیلیسیم و تعداد مولکول‌های آب کوئوردینه شده است.

یکی از مهم‌ترین زئولیتها، فوژاسیت^۲ یا زئولیت نوع-Y است. این زئولیت از دو قسمت قفس کوچک بتا و سوپر قفس آلفا تشکیل شده است. قطر منافذ آن بیشتر از $7/4$ آنگستروم و دارای حلقه ۱۲ عضوی اکسیژن است. از طرفی دارای حجم کسری $0.48/48$ با نسبت سیلیسیم به آلومینیوم است و حدود $2/43$ و در دمای 793 درجه‌ی سانتی‌گراد آب موجود در منافذ خود را از دست می‌دهد (شکل ۶) [۸].

شکل ۶. ساختار زئولیت نوع-Y [۷]

کامپوزیت Nano-Fe₂O₃/AgY در رفع آلودگی عامل شیمیایی HD مورد استفاده قرار گرفته و این ترکیب در مقایسه با ترکیب‌های دیگر مانند زئولیت‌های Ag-SOD، Ag-Y و MCM-41، MCM-41 و ZSM-12، علاوه بر زئولیت‌ها، از نانو اکسیدهای فلزی مانند Al₂O₃، CdO، ZnO و غیره به عنوان ماده رفع آلوده‌کننده عوامل و شبه‌عوامل شیمیایی جنگی استفاده شده است. محصولات اصلی حاصل از واکنش ZnO با نانوذره HD شامل دی‌وینیل سولفید و تیو دی‌گلیکول بوده است [۷].

برای بررسی و مطالعه واکنش سیستم‌های واکنش دهنده با عوامل شیمیایی جنگی، به طور معمول به جای این عوامل از شبیه‌ساز آزمایشگاهی (شبه‌عامل) آنها که کم خطرتر از عوامل شیمیایی هستند، استفاده شود. ۲-کلرواتیل فنیل سولفید (2-CEPS) به عنوان شبه‌عامل خردلی تاول‌زا معرفی شده است. این ترکیب با یک اتم کلر کمتر دارای سمیت کمتری است و ساختار شیمیایی مشابهی با عوامل خردلی HD دارد. دی متیل متیل فسفونات (DMMP) نیز جزء دسته شبه‌عامل ارگانو فسفره عصبی به شمار آمده و از طریق مهار آنزیم استیل کولین استراز (ACHE) اثر خود را اعمال می‌کند.

در این پژوهش سعی شده است با توجه به اهمیت زئولیتها و نانوذرات اکسید فلزی در خنثی‌سازی عوامل شیمیایی، برای اولین بار از کامپوزیت نانوذرات منگنز دی اکسید / زئولیت AgY به عنوان ۲-کلرو اتیل فنیل سولفید و دی متیل متیل فسفونات استفاده شود. برای سنتز نانوذرات منگنز دی اکسید چندین روش شامل: مایکروپویو، سونوشیمیایی، سل-ژل، فراوری شعله، مایسل معکوس و غیره وجود دارد. این روش‌ها به عنوان پرهزینه بودن و دشوار بودن مراحل سنتز دارای معایبی هستند. بنابراین ما برای سنتز نانوذرات به میزان کمتر از 10 درصد وزنی، از یک روش جدید به نام فضای محدود استفاده کردیم و ذرات را در منافذ ساختاری زئولیت تهیه کردیم. مزیت‌های استفاده از این روش در دسترس بودن وسایل و مواد، کم هزینه بودن آن و کنترل اندازه ذرات سنتزی است.

زئولیت یک نوع پلیمر معدنی به شمار می‌آید و از آلومینوسیلیکات‌های^۱ فلزات قلیایی و قلیایی خاکی و در بعضی موارد از فلزات واسطه تشکیل شده‌اند. واحدهای تتراء اکسید آلومینیوم و تتراء اکسید سیلیسیم مهم‌ترین بینان‌های تشکیل دهنده ساختمان زئولیت به شمار می‌آیند. از کنار هم قرار گرفتن این واحدهای اولیه، واحدهای ثانویه و از تکرار این واحدهای واحدهای سودالیت، پتانسیل و غیره تشکیل خواهد شد که ساختار اصلی زئولیتها از آنها ناشی می‌شود (شکل ۵) [۸].

²Faujasite¹ Aluminosilicate

مغناطیسی هم زده شدند. در ادامه سوسپانسیون به یک بطری پلی اتیلنی منتقل و در اتوکلاو به مدت ۸ ساعت در دمای ۹۰ درجه سانتی گراد قرار داده شد. سپس محصول جامد صاف و با آب مقطمر در pH حدود ۸ شسته و در دمای ۱۰۰ درجه سانتی گراد در کوره خشک شد [۵].

۳-۲. تهیه زئولیت نقره ای AgY به روش تبادل یونی^۱

ابتدا ۲ گرم از زئولیت NaY سنتز شده به مدت ۴ ساعت در دمای ۴۰۰ درجه سانتی گراد کلسینه شد. پس از کلسینه کردن، ۵۰ میلی لیتر ۱/۰ M_gNO₃ مولار به آن اضافه شد. بعد مخلوط به مدت ۵ ساعت در دمای ۶۰ درجه سانتی گراد توسط همزن مغناطیسی هم زده شد. بعد از سنتز زئولیت Y_{Ag}، صاف شده و با آب دیونیزه شستشو داده شد. بعد از شستشو دادن، زئولیت سنتز شده به مدت ۱۶ ساعت در دمای ۱۱۰ درجه سانتی گراد قرار گرفت تا خشک شود. در آخر زئولیت AgY خشک شده به کوره گرمایی انتقال یافت تا به مدت ۴ ساعت در دمای ۴۰۰ درجه سانتی گراد کلسینه شود [۹].

۴-۲. سنتز کامپوزیت Nano-MnO₂/Zeolite AgY

برای سنتز کامپوزیت، ۰/۱۱۴ گرم از نیترات آبدار منگنز به رنگ بنفش کم رنگ در ۱۰ میلی لیتر آب مقطر حل و به آن ۱/۲۵ گرم زئولیت AgY اضافه شد. سپس مخلوط به مدت ۲ تا ۳ ساعت به طور ملایم به وسیله همزن مغناطیسی هم زده شد (برای اطمینان بیشتر مناسب است که زمان ۴ تا ۵ ساعت افزایش یابد). بعد از این مدت محصول به وسیله آب دیونیزه شسته و به مدت یک شبانه روز (۲۴ ساعت) در دمای ۱۰۰ درجه سانتی گراد قرار داده شد تا خشک شود. در انتهای محصول در دمای ۵۰۰ درجه سانتی گراد کلسینه شد [۱۰-۱۵].

۵-۲. رفع آلودگی شبه عامل 2-CEPS به وسیله کامپوزیت Nano-MnO₂/Zeolite AgY به روش مرطوب، با نسبت مولی ۱:۲۰

در این مرحله مقدار ۱۰ میکرولیتر از شبه عامل 2-CEPS در ۵ میلی لیتر حلال هپتان حل شد و ۱۰ میکرولیتر استاندارد درونی تولوئن به آن افزوده شد (علت استفاده از حلال غیرقطبی هپتان این بود که باعث پخش یکنواخت شبه عامل بر روی کامپوزیت می شود بدون اینکه اثر منفی بر روی روند واکنش داشته باشد). در ادامه ۱۰۰ میلی گرم از کامپوزیت سنتز شده را در این محلول ریخته و به وسیله همزن مغناطیسی هم زده شدند. پس از گذشت زمان های ۰، ۲، ۴، ۸، ۲۴ ساعت به وسیله میکروسرنگ، ۱ میکرولیتر از محلول استخراج و به دستگاه های GC و GC-MS تزریق شد. در انتهای محلول باقی مانده را صاف کرده و رسوب باقی مانده به وسیله FTIR آنالیز شد.

۲. بخش تجربی

۲-۱. مواد شیمیایی و دستگاهها

سدیم هیدروکسید، آلومینیوم تتراء هیدرات، سدیم سیلیکات از شرکت مرک آلمان، منگنز نیترات شش آبه Mn(NO₃)₂.6H₂O با درجه خلوص AR و نقره نیترات از شرکت Loba Chimie کشور هندوستان، ۲-کلرو اتیل فنیل سولفید با درجه خلوص ۹۸٪، از شرکت Alfa Aesar، دی متیل متیل فسفونات با درصد خلوص ۹۸٪، از شرکت German Fluka و اسید فسفریک با درصد خلوص ۸۵٪، حلal هپتان و استاندارد درونی تولوئن با خلوص ۹۸٪ از شرکت مرک آلمان خردباری شده اند. دستگاه های مورد استفاده عبارت است از: دستگاه SEM مدل 7353 (LEO 1455) که با بزرگنمایی ۱۰۰۰۰ برای تصویر برداری به کار گرفته شد. XRD مدل TT Sheifert 3003 با درجه خلوص ۴-۹۰ درجه بود. دستگاه IR Perkin Elmer Spectrum 100 ساخت شرکت Perkin Elmer با سوخت استیلن و لامپ کاتد توخالی HGA 400 Programmer (HCL) عنصر منگنز و سیستم هیدرید برای تعیین مقدار درصد عنصر منگنز در کامپوزیت به کار گرفته شد. از دستگاه GC Sاخت شرکت Varian Star 3400 CX مجهرز به دتکتور FID و ستون پر شده in ۲m×1.8 درجه ۶۰°C برای سنتز خنثی سازی ۲-کلرو اتیل فنیل سولفید به وسیله کامپوزیت استفاده شد. دمای تزریق و دمای دتکتور ۲۳۰°C به دمای ثابت اولیه ۶۰°C برای ستون به مدت ۴ دقیقه، تغییر دما از ۶۰ به ۲۲۰°C با شیب ۲۰°C/min و ثابت ماندن دما در ۲۲۰°C برای شناسایی محصول حاصل از تخریب شبکه عامل ۱۳ دقیقه بود. برای شناسایی محصول حاصل از تخریب شبکه عامل ۲-کلرو اتیل فنیل سولفید از دستگاه GC-MS Sاخت شرکت Varian DB 5 MS با منبع یونش الکترونی و ستون مویین ۱۰ ml/min برای بررسی واکنش جذب شبکه عامل دی متیل متیل فسفونات به وسیله کامپوزیت و دستگاه سانتریفیوژ مدل CAT.NO.1004 Sاخت شرکت Universal برای عمل جداسازی در واکنش رفع آلودگی دی متیل متیل فسفونات مورد استفاده قرار گرفت.

۲-۲. سنتز زئولیت سدیمی نوع-Y (NaY)

برای سنتز زئولیت Y-Na_Y ۱۰۰ گرم سدیم هیدروکسید در ۱۰۰ گرم آب حل شد. سپس ۹۷/۵ گرم آلومینیوم تتراء هیدرات به محلول اضافه و تا دمای ۱۰۰ درجه سانتی گراد محلوت هم زده شد. در ادامه محلوت در دمای ۲۵ درجه سانتی گراد خشک و سپس با ۲۰۲/۵ گرم آب محلوت شد. ۲۱۹/۷ گرم سدیم سیلیکات، ۵۹/۱۲ گرم آب و ۶۱۲ گرم سدیم هیدروکسید با هم محلوت شدند و سرانجام دو محلول خیلی سریع با هم محلوت شده و به مدت ۳۰ دقیقه توسط همزن

^۱ Ion-exchange

۳. نتایج و بحث

تبادل یونی تکنیکی است که در آن ترکیب در یک محلول آبی از یک نمک قابل انحلال قرار می‌گیرد. این واکنش شامل جایگزین شده یک یون به جای یون دیگر است. Ag^+ یک کاتیون تک ظرفیتی آزاد بوده که به صورت ذراتی تک هسته‌ای با پایداری بالا است. به علت اثر قوی بر روی خواص جذب زئولیتها شناخته شده است. زئولیت سدیمی NaY ($\text{Si}/\text{Al}=2.5$) نسبت به زئولیت NaX ($\text{Si}/\text{Al}=1.5$) دارای مقدار آلومینیوم کمتری است، به همین دلیل خاصیت کاتالیستی آن کاهش می‌یابد [۲]. بنابراین برای افزایش کارایی این ترکیب از روش تبادل یونی استفاده شده و در طی آن یون‌های نقره جایگزین یون‌های سدیم در منافذ داخلی و کانال‌های زئولیت شدند. در مرحله بعدی، نانو ذرات منگنز دی اکسید به روش فضای محدود در قفسه‌های کوچک بتا و سوپر قفسه‌های آلفای زئولیت Y Ag به دام افتاده و از این طریق ذرات به صورت کنترل شده سنتز شدند [۱۶]. بعد از سنتز کامپوزیت دو جزئی AgY - $\text{Nano-MnO}_2/\text{Zeolite}$ و NaY - $\text{Nano-MnO}_2/\text{Zeolite}$ ، واکنش آن با شبیه‌عامل CEPS - DMMP در دمای محیط مورد بررسی قرار گرفت.

۱-۳. بررسی مورفولوژی، خواص ذره‌ای و ساختاری FTIR و XRD ترکیبات سنتز شده به وسیله SEM

برای بررسی مورفولوژی زئولیتها و کامپوزیتها از میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM) استفاده شد. نمونه‌ها پس از ترکیب با اتانول به وسیله طلا پوشش دادیم و تحت پلاسمای قرار می‌دهیم تا خشک شوند، سپس از آنها تصاویر SEM می‌گیریم (شکل ۷). در اثر جایگزین کردن عنصر نقره به جای سدیم مورفولوژی، اندازه‌ی ذرات مکعبی تشکیل دهنده زئولیت Y تغییر نخواهد کرد. وقتی نانوذرات منگنز دی اکسید در منافذ زئولیت نقره‌دار AgY سنتز شدند، باز هم در مورفولوژی و اندازه‌ی ذرات مکعبی سازنده کامپوزیت تغییر مشاهده نخواهد شد. ساختار زئولیت در حین سنتز نانوذرات در آن تغییر نکرده و به عبارت دیگر چار تخریب نشده است.

از الگوی XRD برای بررسی خواص ذره‌ای و ساختاری زئولیتها و کامپوزیت سنتزی استفاده شده است. ابتدا الگوی پراش اشعه ایکس زئولیت‌های سنتزی و مرجع NaY با هم مقایسه شدند. عدم وجود هر گونه پیک اضافی در الگوی XRD زئولیت سنتزی NaY حاکی از خلوص آن است. از مقایسه الگوی پراش اشعه ایکس زئولیت‌های NaY و AgY می‌توان گفت که با جایگزین شدن عنصر نقره به جای سدیم در ساختار زئولیت NaY به جزء کاهش جزئی در شدت پیک‌های زئولیت AgY هیچ‌گونه تغییری مشاهده نمی‌شود و این خود دلیلی بر این ادعای است که ساختار زئولیت در حین تبادل یونی تخریب نشده است. هم‌چنین از مقایسه الگوهای پراش اشعه ایکس زئولیت AgY با کامپوزیت AgY - $\text{Nano-MnO}_2/\text{Zeolite}$ مشخص می‌شود که فقط شدت برخی پیک‌ها کاهش یافته و پیکی حذف

۶-۶. رفع آلودگی شبکه عامل دی متیل متیل فسفونات به وسیله کامپوزیت $\text{AgY-Nano-MnO}_2/\text{Zeolite}$ در حلal هپتان با نسبت مولی ۱:۴۰

برای تهیه محلول شاهد، از محلول ۰.۰۳۰ مولار اسید فسفریک استفاده شد. اسید فسفریک موجود ۰.۸۵% و چگالی آن ۰.۰۱ g/ml است. برای تهیه ۲۵ میلی‌لیتر از محلول ۰.۰۳۰ مولار اسید فسفریک، مقدار ۰.۰۵ میلی‌لیتر از اسید فسفریک ۰.۸۵% را توسط آب مقطر در داخل یک بالن ژوژه به حجم ۲۵ میلی‌لیتر رساندیم. سپس آن را درون لوله مویین ریخته و دو سر لوله را به وسیله حرارت بستیم.

برای تهیه ۱۰ میلی‌لیتر محلول مولار ماده ارگانو فسفره دی متیل متیل فسفونات، مقدار ۰.۰۳۷۲ گرم (۳۷) میکرولیتر از این ماده را با حلal هپتان در داخل بالن ژوژه ۱۰ میلی‌لیتری به حجم رساندیم.

برای رفع آلودگی دی متیل متیل فسفونات، ابتدا مقدار ۱۰ میلی‌لیتر از آن را درون یک ارلن ریخته و آن را توسط یک مگنت با سرعت ۵۰۰ دور در دقیقه هم زدیم. سپس مقدار ۰.۰۴۸ گرم از کامپوزیت سنتز شده $\text{AgY-Nano-MnO}_2/\text{Zeolite}$ را به محلول اضافه کرده و درب آن را محکم بسته تا از فرازیت حلal جلوگیری شود. سپس در زمان‌های ۰ ، ۲ ، ۴ و ۳۰ ساعت، توسط یک سرنگ میلی‌لیتری به اندازه یک میلی‌لیتر از محلول جدا کرده و درون لوله سانتریفیوژ ریخته و با سرعت ۵۰۰ دور در دقیقه به مدت ۵ دقیقه عمل جداسازی را انجام دادیم. سپس برای آنالیز PNMR مقداری از محلول بالایی را درون تیوب NMR ریخته و لوله مویین را که در درون آن اسید فسفریک ۰.۰۳ مولار ریخته بودیم را در درون تیوب انداختیم، به آن کلروفرم دوتره اضافه کردیم و آن را به حجم ۰.۰۴ میلی‌لیتر رساندیم.

۷-۲. بررسی میزان درصد عنصر منگنز در کامپوزیت سنتزی از طریق طیف سنج جذب اتمی (AAS)

در این مرحله برای آماده‌سازی نمونه، مقدار ۰.۲۴۵ گرم از کامپوزیت را وزن کرده و در یک کروزه پلاتینی ریخته شد. سپس ظرف به مدت ۲ ساعت در دمای ۸۰۰ درجه سانتی‌گراد حرارت داده شد. بعد از آن که نمونه سرد شد به آن ۰.۹ گرم از مخلوط مذاب پتابسیم کربنات و لیتیوم تترا بورات با نسبت وزنی $(2:۱)$ اضافه کردیم و بار دیگر مخلوط به مدت ۲ ساعت در کوره و در همان دمای قبلی گذاشتیم که این کار به تجزیه مخلوط کمک می‌کند. مخلوط سپس به یک بشر ۱۵۰ میلی‌لیتری منتقل شد و با مخلوطی از اسیدهای معدنی قوی شامل ۴ میلی‌لیتر اسید کلریدریک ۱۲ مولار و ۱۰ میلی‌لیتر اسید سولفوریک ۱۰% ترکیب و دهانه ظرف به وسیله یک شیشه ساعت بسته شد. در ادامه، مخلوط به مدت ۳۰ دقیقه بر روی حرارت قرار داده شد و در این حین ۴ میلی‌لیتر آب اکسیژنه ۳۰% اضافه کردیم و چند دقیقه بر روی شعله گذاشتیم تا به جوش آید. در انتهای نمونه سرد شده و در یک فلاسک حجم سنجی قرار گرفته و با ۵۰ میلی‌لیتر آب مقطر رقیق‌سازی شد.

ظاهر شده در 3479 cm^{-1} مربوط به ارتعاش کششی O-H و پیک 1634 cm^{-1} مربوط به ارتعاش خمشی H-O-H است. پیک ظاهر شده در محدوده $1000-990\text{ cm}^{-1}$ مربوط به ارتعاش کششی نامتقارن 990 cm^{-1} (T=Si,Al) T-O تا 500 cm^{-1} مربوط به ارتعاش کششی متقارن T-O است [۱۸]. پیکی که در 466 cm^{-1} ظاهر شده مربوط به ارتعاش خمشی T-O است [۱۸]. در طیف مادون قرمز کامپوزیت سنتزی Nano-MnO₂/Zeolite AgY پیک اضافی به علت وجود منگنز دی اکسید مشاهده نمی شود، زیرا محدودهی عدد موجی ارتعاش های کششی و خمشی پیوندهای بین اکسیژن و منگنز زیر 466 cm^{-1} است [۱۰].

۲-۳. اندازه گیری مقدار عنصر منگنز در کامپوزیت سنتزی با تکنیک AAS

برای بررسی میزان میزان عنصر منگنز در کامپوزیت از روش طیفسنجی جذب اتمی (AAS) استفاده شد. نتیجه های حاصل از آنالیز کامپوزیت مورد نظر جهت اندازه گیری عنصر منگنز در شکل (۱۱) به صورت جذب بر حسب غلاظت آورده شده است.

با توجه به منحنی استاندارد و به وسیله رقیق کردن نمونه درصد عنصر از رابطه (۱) زیر محاسبه شد:

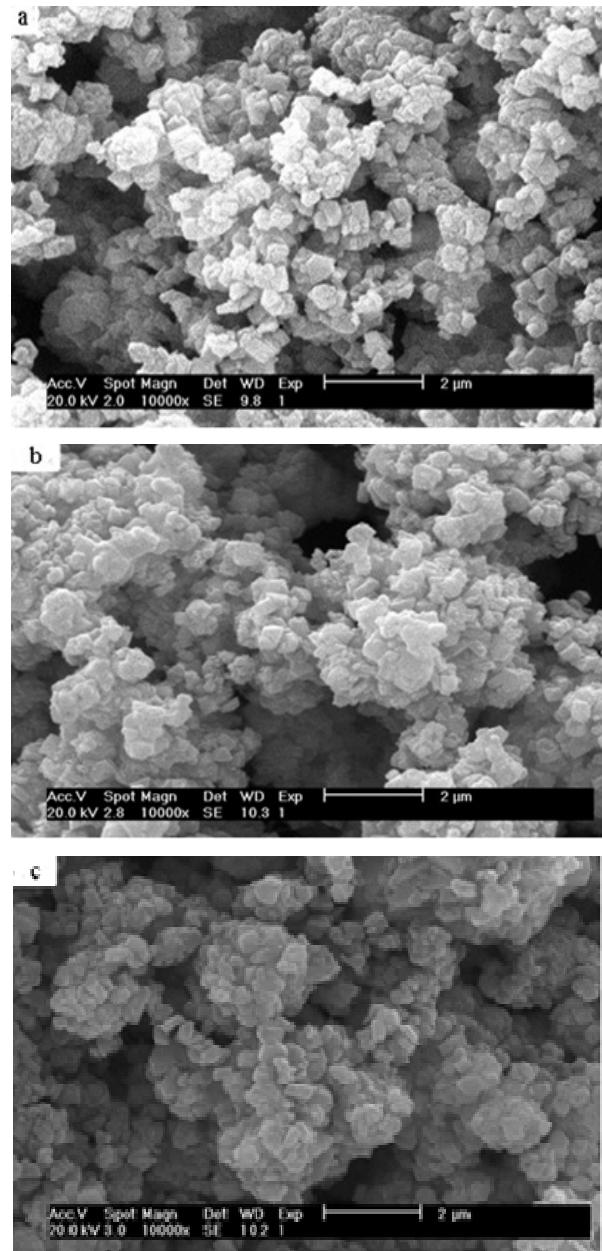
$$\text{Mn} = \frac{R_a}{R_{\text{std}}} \left(\frac{C_{\text{std}}}{W_a} \right) \left(\frac{M}{F} \right) (D.F) \times 100 \quad (1)$$

در این معادله، R_a ، رگرسیون مشخص شده به وسیله منحنی برای نمونه محلول، R_{std} ، رگرسیون مشخص شده به وسیله منحنی برای نمونه استاندارد، C_{std} ، غلاظت محلول استاندارد (ppm)، W_a ، وزن نمونه خشک شده، V_a ، حجم اصلی محلول نمونه استفاده شده (ml)، وزن مولکولی عنصر منگنز در اکسید (g/mol)، وزن فرمولی عنصر منگنز (g/mol) و D.F عامل رقیق سازی است. برای محاسبه F از رابطه (۲) استفاده شد:

$$D.F: V_{\text{ds}}/V_{\text{ad}} \quad (2)$$

در این فرمول، V_{ds} ، حجم محلول رقیق شده و V_{ad} ، حجم کسری گرفته شده برای رقیق سازی است. با توجه به مقدار کامپوزیت ($364/2\text{ ppm}$)، درصد وزنی عنصر منگنز حدود $7/4$ به دست می آید. همان طور که ما انتظار داشتیم مقدار نانوذرات سنتز شده در زئولیت کمتر از 10% درصد وزنی بودند. اگر مقدار درصد وزنی اکسید فلزی کمتر از 10% درصد باشد، در اصطلاح گفته می شود: این ذرات در منافذ ساختار زئولیتی نشانده شده اند که هدف در این کار نیز همین بوده است. اگر مقدار نانوذرات از 10% درصد تا 50% درصد وزنی باشند، در این صورت ذرات در کانال های زئولیت تلقیح یا کپسوله^۱ می شوند که در نتیجه آن اندازه نانوذرات افزایش یافته و اثر منفی بر روی قدرت کاتالیستی جاذب خواهد داشت. از طرفی، اگر مقدار درصد وزنی بیش از 50% درصد باشد، در این صورت هم ساختار زئولیت و هم نانو ذرات تخریب خواهد شد و یا به عبارت دیگر، نانوذرات به صورت انتظار رفته تشکیل نخواهند شد.

نشده است [۱۷] و [۱۰]. بنابراین می توان استنباط کرد که نانوذرات MnO₂ در منافذ ساختار زئولیت Y محدود شده اند (شکل ۸).

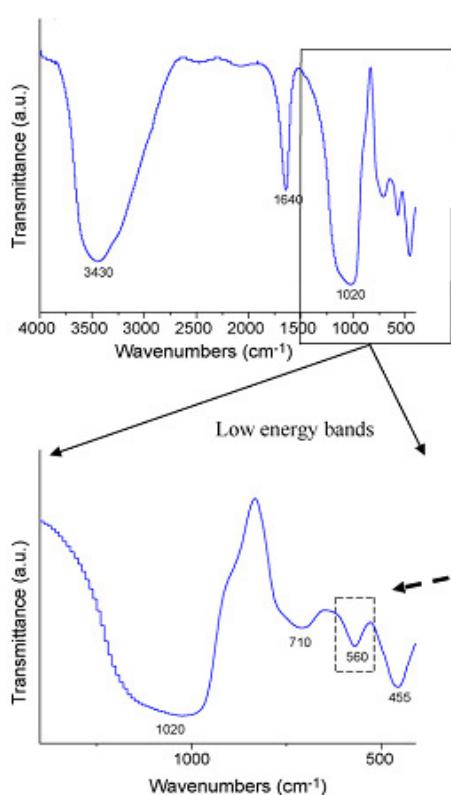
شکل ۷. تصویرهای SEM

Nano-MnO₂/Zeolite AgY (c) AgY (b) ، NaY (a)

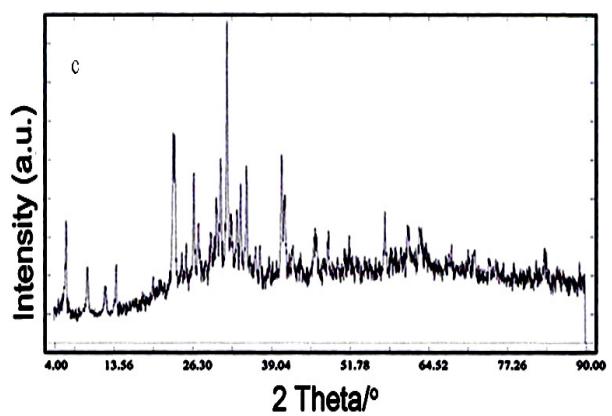
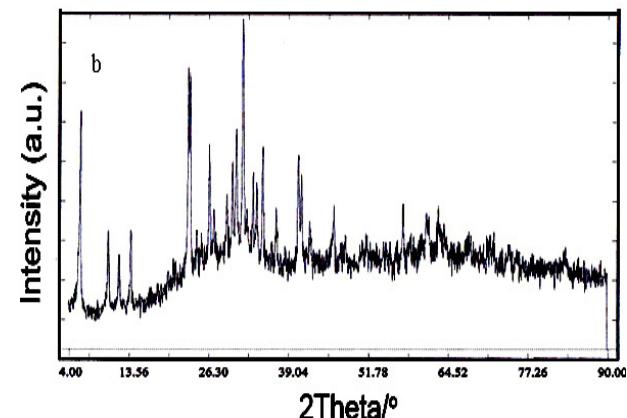
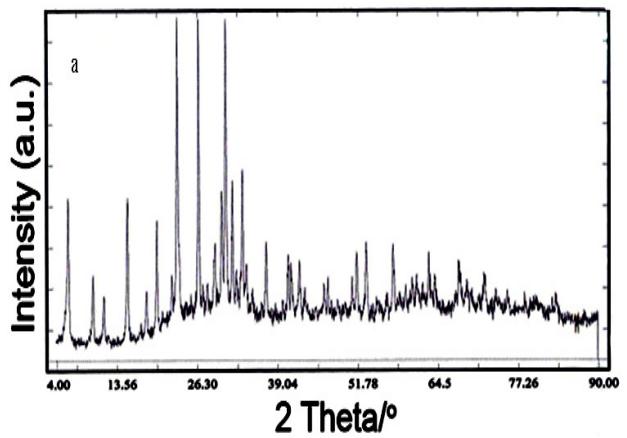
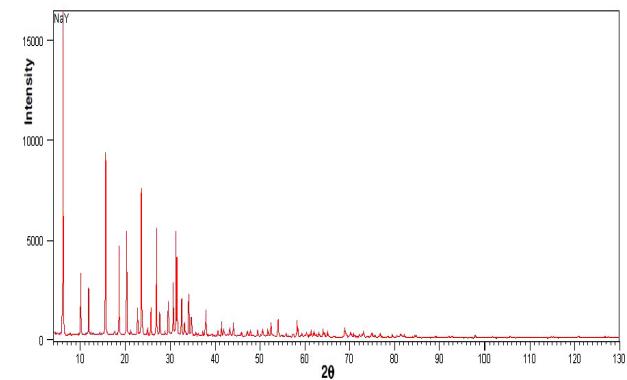
محاسبه اندازه کریستالی ذرات با استفاده از رابطه λ -شرن شان می دهد که اندازه های آنها در حدود 42 nm نانومتر است. در این معادله، λ طول موج اشعه X مورد استفاده در دستگاه که در اینجا معادل 154 nm نانومتر است، θ زاویه پراش و β پهنه ای پیک در نصف ارتفاع آن است که به صورت FWHM بیان می شود.

طیف FTIR زئولیت NaY مرجع و زئولیت های سنتز شده Y و کامپوزیت nano-MnO₂/Zeolite AgY به ترتیب در شکل های (۹-۱۰) نشان داده شده است. پیک های متعلق به H_2O جذبی تقریباً در حوالی عدد موجی 3479 cm^{-1} و 1634 cm^{-1} ظاهر شده اند [۱۸]. پیک

^۱ Capsulated

شکل ۹. طیف FTIR زئولیت NaY مرجع

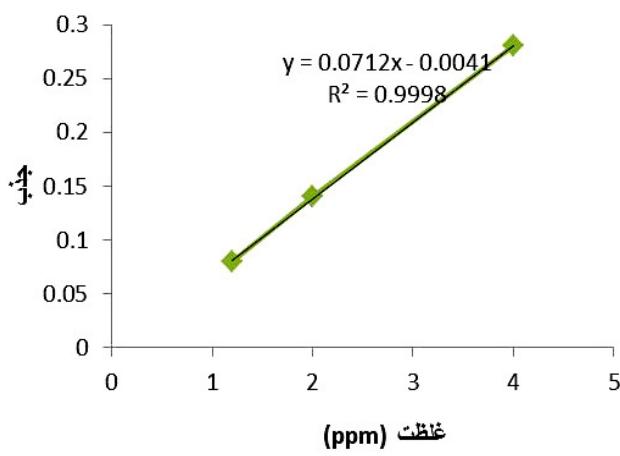

شکل ۸. الگوهای XRD زئولیت مرجع NaY (a) و زئولیت‌های Nano-MnO₂/Zeolite AgY (b) و AgY (c)

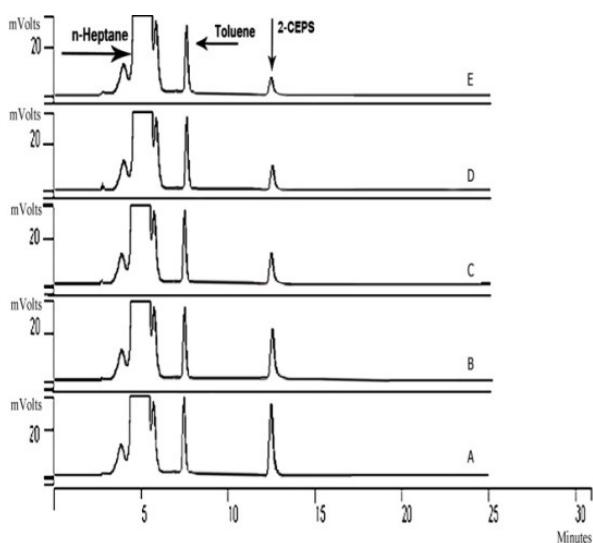
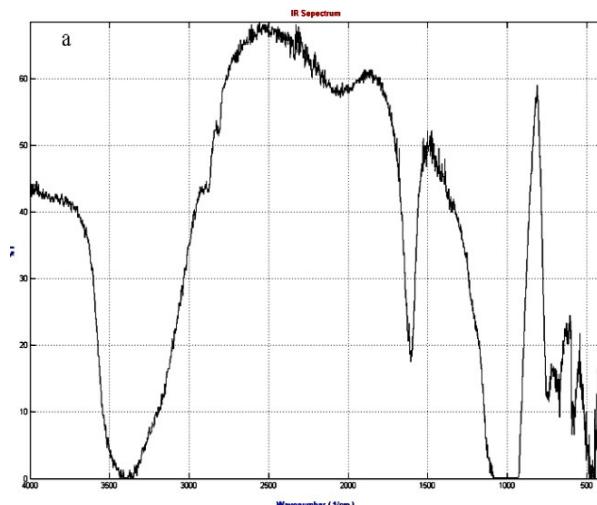
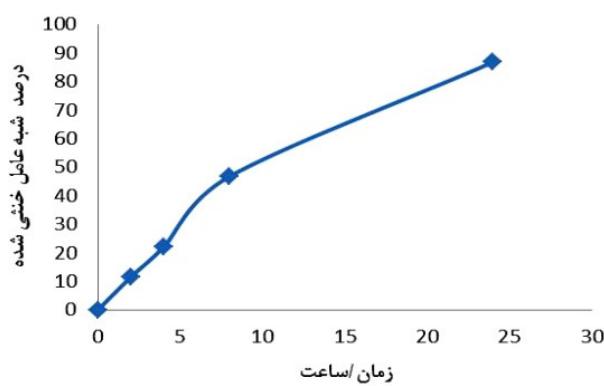
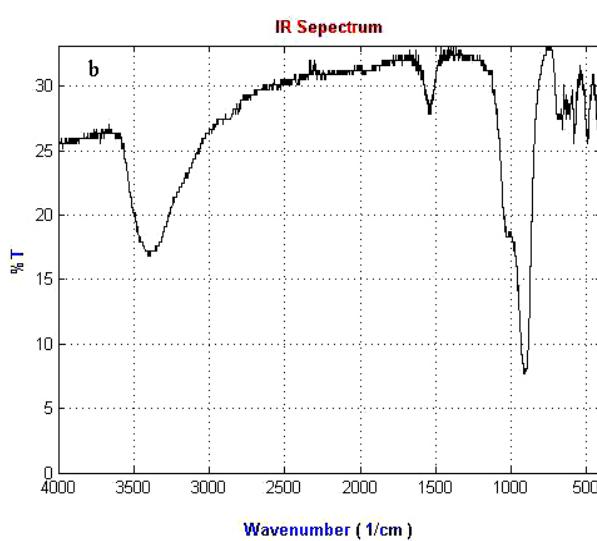
۳-۳. خنثی سازی شبه عامل 2-CEPS به وسیله کامپوزیت Nano-MnO₂/Zeolite AgY

بررسی واکنش کامپوزیت Nano-MnO₂/Zeolite AgY در دمای ۲۵±۱°C با شبه عامل تاول زای 2-CEPS (۲۵±۱°C) با شبه عامل قابلیت بالای برای رفع آلودگی شبه عامل ۲-کلرو اتیل فنیل سولفید در شرایط محیطی را دارد، به طوری که پس از ۲۴ ساعت، ۸۶ درصد از آن در تماس با کامپوزیت جذب و تخریب می‌شود. کروماتوگرام‌ها و همچنین داده‌های استخراج شده از آنها در شکل‌های (۱۲-۱۳) نشان داده شده است. همان‌طور که از کروماتوگرام‌ها مشخص است، از پایین به بالا یک روند کاهشی در سطح زیر پیک شبه عامل 2-CEPS نسبت به استاندارد درونی تولوئن دیده می‌شود.

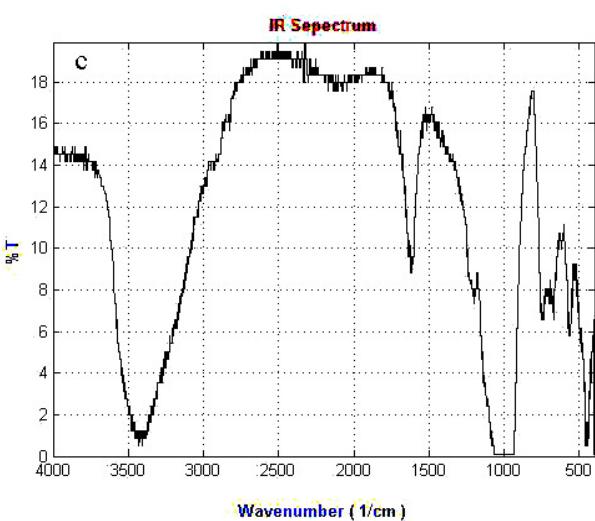
نمودار $\ln(a/(a-x))$ بر حسب زمان در شکل (۱۴) نشان داده شده است. منحنی خطی به دست آمده در این شکل نشان دهنده مرتبه اول بودن واکنش است و ثابت سرعت (متوسط) و نیمه عمر با استفاده شبیه این منحنی به ترتیب $s^{-1} \times 10^{-5} = 2/30.3 \times 10^{-5}$ و $s^{-1} \times 10^{-4} = 3/0.13$ محاسبه شد.

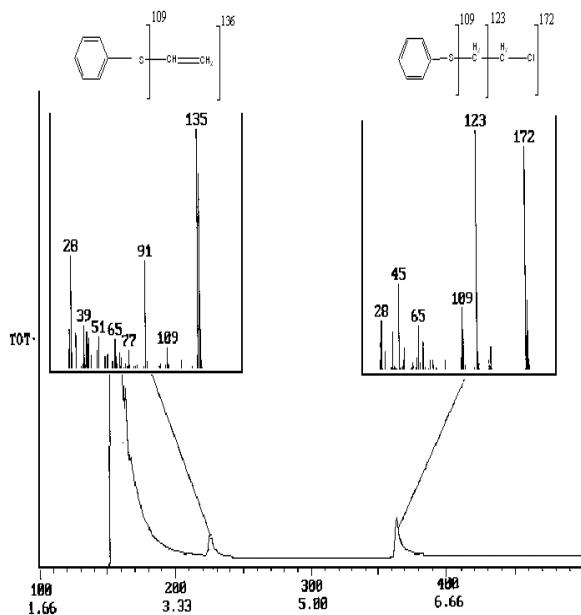

شکل ۱۱. منحنی استاندارد جذب اتمی عنصر منگنز

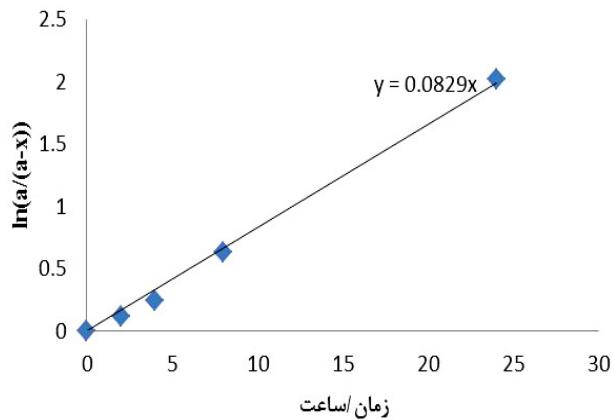
شکل ۱۲. کروماتوگرام GC مخلوط واکنش 2-CEPS با کامپوزیت Nano-MnO₂/Zeolite AgY بعد از، (A) شروع واکنش، (B) ۲ ساعت، (C) ۴ ساعت، (D) ۸ ساعت و (E) ۲۴ ساعت

شکل ۱۳. نمودار درصد شبیهعامل خنثی شده بر حسب زمان

شکل ۱۰. طیف‌های IR زئولیت Nano-MnO₂/Zeolite AgY (c) و AgY (b)، NaY (a)

شکل ۱۵. طیفهای جرمی و الگوی شکست شبهعامل ۲-کلرو اتیل فنیل و سولفید و فنیل وینیل سولفید

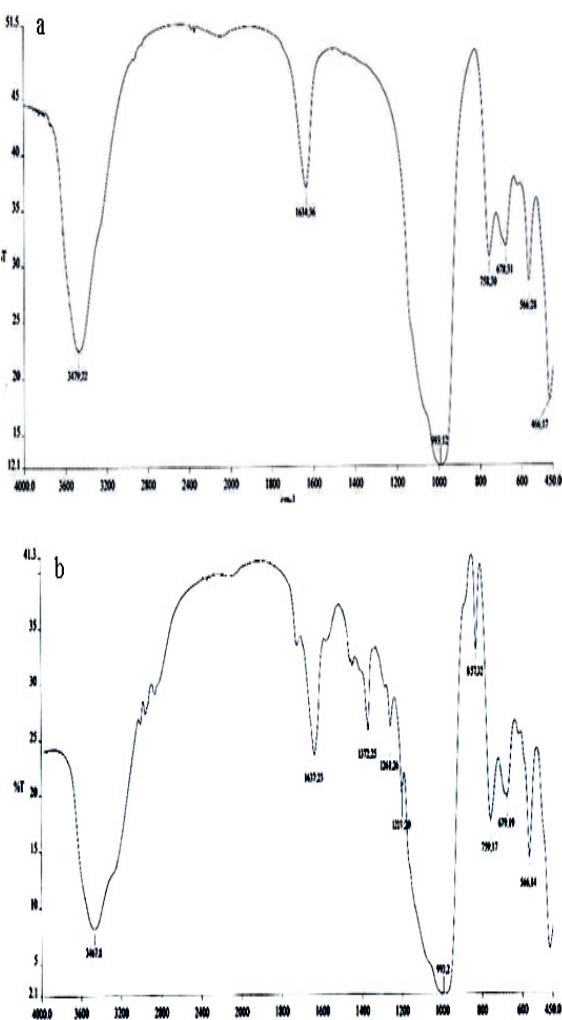

شکل ۱۴. نمودار $\ln(a/x)$ بر حسب زمان

۴-۳. محصول تخریبی واکنش 2-CEPS-2 توسط کامپوزیت Nano-MnO₂/Zeolite AgY

شکل (۱۵) پیکهای GC-MS محصول حاصل از تخریب ۲-کلرو اتیل فنیل سولفید بهوسیله کامپوزیت AgY و nano-MnO₂/Zeolite AgY الگوی شکست آنها بعد از ۲۴ ساعت را نشان می‌دهد. همان‌طور که در طیف مشاهده می‌شود پیک ظاهر شده در زمان بازداری $\frac{3}{8}$ دقیقه ناشی از تخریب شبهعامل است. با توجه به الگوی شکست داده شده، فنیل وینیل سولفید ($m/z=135$) تنها محصول واکنش خواهد بود. از داده‌های حاصل از کروماتوگرام‌های GC و GC-MS مشخص می‌شود که بیشترین مقدار 2-CEPS-2 جذب و بهمیزان کمتری تخریب صورت گرفته است.

نتیجه‌های حاصل از این بررسی‌ها و آزمایش‌ها نشان داد که کامپوزیت Nano-MnO₂/Zeolite AgY سنتز شده پس از واکنش با شبهعامل ۲-کلرواتیل فنیل سولفید تقریباً بدون تغییر باقی مانده و خواص پیوندی و ساختاری آن متحمل تغییرات زیادی نخواهد شد (ساختار آن دچار تخریب نشده است) و هنوز دارای قدرت کاتالیستی (البته به میزان کمتری) نسبت به کامپوزیت اولیه است. بنابراین می‌توان بار دیگر از آن در واکنش خنثی‌سازی استفاده کرد. طیف FTIR کامپوزیت قبل از واکنش با شبهعامل، پیکهایی حوالی عدد موجی 3479 cm^{-1} و 1634 cm^{-1} ، 990 cm^{-1} تا 1000 cm^{-1} و همچنین در محدوده 466 cm^{-1} تا 990 cm^{-1} را نشان می‌دهد.

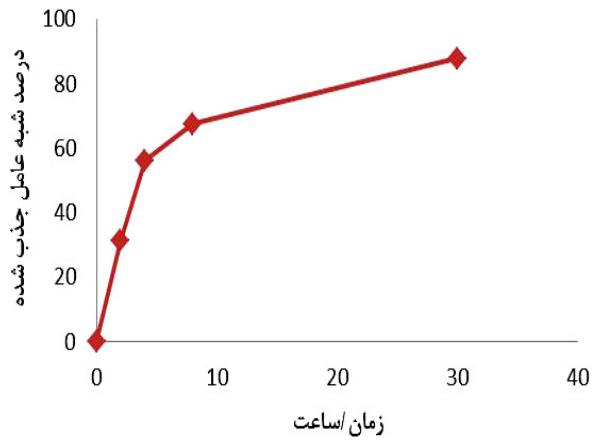
شکل ۱۶. طیفهای FT-IR مریبوط به کامپوزیت سنتز شده 2-CEPS-2 با nano-MnO₂/Zeolite AgY (a) قبل از واکنش و (b) بعد از واکنش

در اثر جذب شبهعامل ۲-کلرو اتیل فنیل سولفید بهوسیله کامپوزیت، یک سری پیک جدید نواحی عدد موجی 857 cm^{-1} ، 1201 cm^{-1} ، 1261 cm^{-1} و 1372 cm^{-1} ظاهر می‌شوند. این جذب با حمله نوکلئوفیلی سایتهاي فعال برونستد و لوییس کامپوزیت به شبهعامل و با حذف اتم کلر (واکنش دهالوزناسیون) و تشکیل پیوند میان اتم‌های منگنز و گوگرد انجام می‌شود. محصول واکنش به علت تشکیل پیوندهای قوی با کامپوزیت به راحتی از سطح آن قابل جداسازی نیست، حتی اگر با حل دی کلرو متان شسته شود. طیفهای FTIR کامپوزیت قبل و بعد از واکنش با شبهعامل ۲-کلرواتیل فنیل سولفید در شکل (۱۶) نشان داده شده است.

۵. مراجع

- [1] Stout, S. C.; Larsen, S. C.; Grassian, V. H. "Adsorption, Desorption and Thermal Oxidation of 2-CEES on Nanocrystalline Zeolites."; *Micropor. Mesopor. Mater.* 2007, 100, 77-86.
- [2] Bartram, P. W.; Wagner, G. W. "Decontamination Methods for Toxic Chemical Agents."; US Patent , 2003, 6, 382-537.
- [3] Patterson, H. H. "Development of a Rapid Decontamination System for Nerve Agents."; US. Army Research NC. OMB No.0704-0188, 2006.
- [4] Wagner, G. W.; Bartram, P. W.; Koper, O.; Klabunde, K. J. "Reactions of VX, GD, and HD with Nanosize MgO."; *J. Physics. Chem. B.* 1999, 103, 3225-3228.
- [5] Ma, L. L.; Shen, B .; Zhu, J. H.; Xia, J. R . "Modifying NaY Zeolite with Metal Oxide by Microwave Irradiation: Influence on the Adsorption and Decomposition of Nitrosamines."; *Chin. Chem. Lett.* 2000, 11, 649-652.
- [6] Ashmore, M. H.; Nathanail, C. P. "A Critical Evaluation of the Implications for Risk Based 1 and Management of the Environmental Chemistry of Sulfur Mustard."; *Environ. Int.* 2008, 34, 1192-1203.
- [7] Pasard, G. K. "Nanomaterial Based Decontaminates Against Chemical Warfare Agents."; *J. Sci. Ind. Res.* 2010, 70, 91-104.
- [8] Bärlocher, C. H.; Meier, W. M.; Olson D. H. "Atlas of Zeolite Framework Types."; Rev. Ed. Elsevier. 2001.
- [9] kim, S. O.; Park E.D.; Ko, E.Y. "Zeolite and Sorbent for Desulfurization and Method of Preparing the Same."; US Patent, 2006, 16, 25- 57.
- [10] Richter, M. "Selective Catalytic Reduction of Nitric Oxide by Ammonia over Egg-Shell MnOx/NaY Composite Catalysts."; *J. Catal.* 2002, 206, 98-113.
- [11] Dapurkar, S. E., Badamali, S. K., Selvam, P. "Metal Oxides in the Mesopores of MCM-41 and Nanosized MCM-48 silicates."; *Catal. Today* 2001, 68, 63-68.
- [12] Bouvy, C. ; Marine, W.; Sporken, R. "Nanosized ZnO Confined Inside a Faujasite Zeolite Matrix: Characterization and Optical Properties."; *Colloid Surf.* 2007, 300, 145-149.
- [13] Panpa, W.; Sujarid, W. P.; Jinawath ,S. "Photocatalytic Activity of TiO₂/ZSM-5 Composites in the Presence of SO₄²⁻ Ion."; *Applied Catalysis B: Environmental* 2008, 80, 271-276.
- [14] Escobedo-Morales, A. "Structural and Optical Properties of NaY Zeolite Loaded with ZnO Nanoparticles."; *Encuentro International E interdisciplinario En Nanocienciay Y Nanotecnologia. Nano Mex10.* 2010.
- [15] Kanyi, C. W.; Doetschman, D. C.; Schulte, J. T. "Nucleophilic Chemistry of X-type Faujasite Zeolites with 2-Chloroethyl Ethyl Sulfide (CEES), a Simulant of Common Mustard Gas."; *Micropor. Mesopor. Mater.* 2009, 124, 232-235.
- [16] Wang, B.; Ma, H. Z. "Synthesis of Nanosized NaY Zeolite by Confined Space Methods."; *Chin. Chem. Lett.* 2002, 13, 385-388.
- [17] Sameh, M. K.; Marwa, M. I. "Conversion of Methanol on CuO/H-MOR and CuO/H-ZSM-5 Catalysts."; *Acta Chim. Slov.* 2010, 57, 872-879.
- [18] Alberto, C.; Andrew, J. "A NaY Zeolite Synthesized from Colombian Industrial Coal by-Products: Potential Catalytic Application."; *Catal. Today* 2012, 8, 1-7.

بررسی واکنش کامپوزیت nano-MnO₂/Zeolite AgY با دی متیل متیل فسفونات و با نسبت مولی ۱:۴۰ در دمای محیط نشان داد که این کامپوزیت قابلیت خیلی بالایی برای خنثی سازی شبکه عامل دی متیل متیل فسفونات را دارا است. به طوری که پس از گذشت زمان ۳۰ ساعت، درصد ۸۷ درصد DMMP به وسیله این کامپوزیت جذب و رفع آلدگی می شود. نمودار درصد DMMP جذب شده به وسیله کامپوزیت nano MnO₂/Zeolite AgY در شکل (۱۷) نشان داده شده است.

شکل ۱۷. منحنی درصد جذب DMMP در برهم کنش با کامپوزیت Nano MnO₂/Zeolite AgY با نسبت ۱:۴۰ بر حسب زمان

۴. نتیجه گیری

در این تحقیق کاتالیست زئولیت NaY با استفاده از روش هیدروترمال سنتز شد. این ترکیب دارای توان بالایی برای خنثی سازی شبکه عامل ۲-کلرو اتیل فنیل سولفید و دی متیل متیل فسفونات نیست. بنابراین با استفاده از روش های تبادل یونی و فضای محدود به ترتیب با جایگزین شدن یون های نقره و سنتز نانوذرات منگنز دی اکسید (به میزان ۷/۴ wt% MnO₂) در ساختار آن عملکرد کاتالیستی زئولیت ارتقاء داده شد. در ادامه، از کامپوزیت سنتزی دو جزئی Nano-MnO₂/Zeolite AgY در رفع آلدگی شبکه عامل خردلی ۲-کلرو اتیل فنیل سولفید و عصبی دی متیل متیل فسفونات استفاده شد. با توجه به نتیجه ها، مشخص شد که این کامپوزیت قادر است در دمای محیط بعد از ۲۴ ساعت، درصد از شبکه عامل ۲-کلرو اتیل فنیل سولفید را جذب و به محصولی با سمتی کمتر یعنی فنیل وینیل سولفید تبدیل کند. از طرفی توانست شبکه عامل دی متیل متیل فسفونات را در مدت ۳۰ ساعت، به میزان ۸۷ درصد جذب کند.